

МЕДИКО-ДЕМОГРАФІЧНІ, ЕКОЛОГІЧНІ ТА СОЦІАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЧЕРКАЩИННИ

ЛЕБЕДІВА І.В., ГАЛЮНЕНКО Л.І.

Загальноосвітня школа №34, м. Черкаси

Здоров'я – основна біологічна, філософська та соціальна категорія і перебуває на найвищому щаблі ієрархічної шкали цінностей життя. Останні 40 років унаслідок індустріалізації, гіперурбанізації, хімізації, перенаселення та надмірного забруднення значно зросла кількість певних захворювань людей (органів дихання, серцево-судинних, психоневрологічних, онкологічних, шкіри та підшкірної клітковини, крові та кровотворних органів), а також змінився їх характер: поширилися і «помолодшали» онко- та ендокринні захворювання, поширилися алергічні імунологічні реакції та вроджені вади розвитку, відзначено зниження показників клітинного та гуморального імунітету, зростання цитогенетичних ефектів з підвищенням специфічних маркерів радіаційного впливу.

Збереження здоров'я в умовах сучасної екологічної кризи – глобальна проблема сьогодення. Тому вивчення цієї теми у школі є актуальним і сприяє свідомому ставленню як до власного здоров'я, так і до збереження навколишнього середовища. Потреба єдиного інтегрального критерію визначення якості навколишнього природного середовища призвела до визнання Статутом ВООЗ (всесвітня організація охорони здоров'я) ще 1968 року за такої критерій здоров'я населення. Якісне середовище – це насамперед здорове для людини, а також для інших живих істот середовище існування. У преамбулі Статуту ВООЗ здоров'я, визначається як «стан повного фізичного, душевного і соціального добробуту, а не тільки як відсутність хвороб чи фізичних вад». Побутує багато дефініцій здоров'я, але всі вони визначають його зв'язок із умовами життєдіяльності людини. Деякі вчені виокремлюють здоров'я індивідуальне, групове і суспільне (популяційне, або здоров'я населення). Суспільне здоров'я, або здоров'я населення характеризує стан здоров'я населення загалом як цілісну систему матеріальних та духовних

– недосконала державна регулятивна політика в цій галузі, відображається в приватизації земель, відсутності контролю за діяльністю цих землях тощо.

Негативних прикладів всього вище сказаного, на жаль, в Україні предостатньо і стосуються вони, здебільшого, Карпатського та Кримського регіонів. Так, якразим прикладом є с. Дземброня, де заплановано будівництво гірськолижного курорту фірмою "Сімекс" до гори Піп Іван Чорногірський. Також збудований туристичний притулок на полонині Плісці для організації та надання послуг з екстремального туризму. Загалом на сьогоднішній день на території Українських Карпат збудовано більше 150 готелів та аналогічних засобів розміщення, які значно погіршують екосистему регіону. Звичайно, ця сфера діяльності збільшує надходження до державного та місцевих бюджетів, тим самим покращуючи економічну ситуацію в країні. Але природні ресурси не безмежні і ми не маємо морального права при їх подальшому використанні переступати екологічний поріг збалансованого стану біосфери. Проблема охорони природи повинна розглядатися в екологічному, економічному та соціальному контексті, як охорона всієї біосфери, тобто планетарної соціоекосистеми.

Адже, прозорі чисті річки, здорові сонячні промені, гірські вершини, чисте та свіже повітря, яскраво-блакитне небо, насичено-зелені поля, полонини, яри, безкрай ліси, луки, парки, водоспади, різноманіття флори та фауни, все це може зникнути вже в найближчий час, якщо ми не будемо робити вагомі кроки в галузі охорони навколишнього середовища.

Тому, питання екологічності готельної індустрії, її регулювання, термінологія, визначення пріоритетних напрямків діяльності потрібно внести до законодавства України. Зокрема:

- до Закону України «Про туризм» детально в 1, 2, 3 розділи;
- до Закону України «Про сільський зелений туризм»;
- до національного стандарту України «Засоби розміщення».

ЛІТЕРАТУРА

1. Биржаков М.Б. Введение в туризм. Учебник. – СПб.: "Издательский дом Герда", 2006. – С. 190-191.
2. Роглева Х.Й. Основи готельного менеджменту. Навчальний посібник. – К: Кондор, 2005. – С. 121-123.